

L'HEREU

LA TRAIIDORA DE L'ESQUERRA

L'HEREU.—Mira com plora!... Sembla increïble que deixis una dona tan hermosa per anar amb aquets pendons...

L'esquerra catalana es morta. Ben orientada hauria pogut salvar-se; avui es impossible la seva salvació. Els elements de l'esquerra han cregut que pactant amb els lerrouxistes, logran consolidar-la, i no han sapigut comprendre que, no es anant amb males companyies com arribaran a reconquerir el prestigi que tenien, sino fent obra positiva i eminentment catalana. Si'ls catalanistes que'ls apoiaven, els han abandonat, es precisament perque han vist que's preocupaven massa de l'implantació de la república, i bandejaven els problemes que afecten a Catalunya. ¡I creieu que aquells catalanistes tornaran a apoiar a l'esquerra, havent-se unit amb els lerrouxistes anti-catalans que sempre s'han befat de les nostres aspiracions i han fet escarni de les nostres glories i dels nostres homes?

Ah no; el poble català no us seguirà pas.

No es obrant de una faisó tan baixa i tan repugnant, com lograreu, senyors de l'esquerra, que Catalunya sia gran i forta. No es així com se reorganitzen els partits.

La carn cangrenada no's goreix cubrint-la amb teles, pensant-nos així que'l mal no existeix perque no'l veiem, sino amputant la part podrida per a que'l mal no s'estengui per tot el cos.

Aixó es lo que ha volgut fer l'esquerra; cubrir la seva cangrena amb els vots dels lerrouxistes, amagant així la seva desfeta.

Peró'l mal existeix.

Lo que calia fer era desempellegar-se de tots els homes funestos que dirigien l'esquerra.

Lo práctic i patriotic hauria sigut dir an en Corominas que's retirés per sempre mes de la política, perque aquest bon senyor no ha sigut mai catalanista, sino qu'ha demostrat en tots els seus actes que's un anarquista vergonyant.

Ah! si s'haguessin desfet d'aquest home, altre cosa seria l'esquerra.

Ell es el responsable de la seva decadencia i de la seva total desfeta.

Ara si que l'esquerra no tornarà mai més ha triomfar a Catalunya. Es morta i ben morta.

Han cregut els seus directors que unint-se amb els *jóvenes bárbaros*, podrien salvar-la i no han fet més que precipitar la seva mort.

El pacte anomenat de Sant Gervasi, es verament monstruós.

No creiem que existeixi cap motiu ni cap necessitat seriosa, que justifiquin un pacte tan repugnant.

¿Es que'ls ideals republicans están en perill? ¿Es que s'ha format un gran partit de dreta per a combatre i anorrear els elements que s'anomenen pom-

posament avençats? ¿Es que l'honor i la dignitat de Catalunya están en perill?

No; no son aquets els temors qu'han fet reconciliar a enemics polítics que semblaven irreductibles.

Si s'han unit es per a salvar l'acta compromesa de quatre senyors vanitosos que volen costí lo que costi esser diputats.

¿I la dignitat perque serveix senyors de l'esquerra?

¿I sou vosaltres els que deiu en mitins i en articles que la Lliga Regionalista se l'havia de combatre perque era poc catalana?

¿I sou vosaltres els que duptaveu del patriotisme dels homes de la Lliga?

Ah! farsants; de qu'han servit les vostres insidies i'ls vostres sofismes!...

Ja no podreu mai mes presentarvos davant del poble català, perque heu trait la causa catalana i heu tacat amb el vostre pacte la gloriosa bandera de Catalunya, unint-la amb la d'aquella gent que la té tacades amb sang de les víctimes de Hostafranchs, de les Arenes i de la setmana trágica.

No; amb els lerrouxistes no lograreu triomfar mai.

Barcelona té una gran adversió pel partit lerrouxista, perque constantment l'ha ultratjada i ha trevallat per la seva ruina.

Els lerrouxistes no poden pactar amb cap partit català, perque son la negació de la personalitat de la Catalunya.

Poden aliar-se amb els partits liberals qu'han apoiat sempre descaradament an en Lerroux, oposant-se aixís a que triomfessin els ideals nostres, pero no son dignes de alternar amb gent catalana.

No protestariem d'aquesta unió, si fos l'esquerra la que hagués lograt fer-se seu'l lerrouxisme, catalanitzant-lo i fent que reconeixés la personalitat de Catalunya. Però no ha sigut desgraciadament aixís; es en Lerroux el que ha lograt amb les seves maneres i habilitats absorbir l'esquerra. I essent els lerrouxistes els que dominen, se parlarà molt de república i de progrés i de llibertat, però no's parlarà de nacionalisme.

Arreu de Catalunya se fan pactes i coalicions, entre homes de idees opasadíssimes.

Mai se havia vist tanta desmoralització com en aquestes eleccions. Sembla que'ls polítics hagin perdut tota noció de dignitat, i que considerin licits tots els medis per a arribar a posseir l'acta desitjada.

Sols la Lliga Regionalista no ha perdut la serenitat.

Ella sabrà lluitar contra tots els contubernis monstruosos i contra totes les coalicions que s'están fent per a veure si poden esfonzar-la.

No podran pas. Els ideals regionalistes triomfarán arreu de Catalunya, i serán derrotats tots els polítics ambiciosos que no poguent triomfar amb els seus propis esforços s'uneixen amb els enemics de Catalunya.

De cop i volta

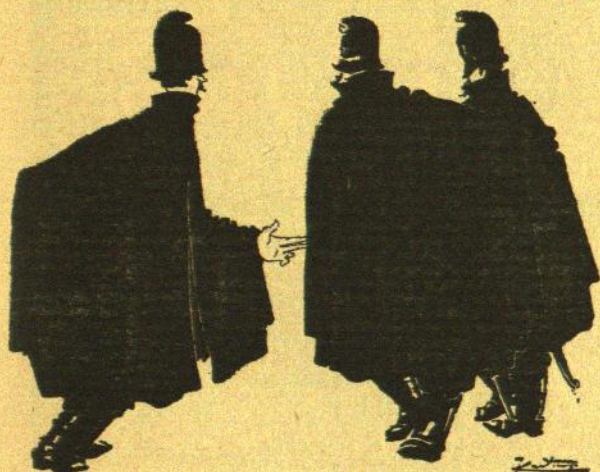
La campanya iniciada
per *La Veu* are fa poc,
defensant als aucells sempre
contra la gent de mal cor
que'ls fan presoners amb teles
a les vores del Besós
i a Montjuïc els fusellan
com si fossin malfactors,
i perque cantin fan cegos
als aucells que son més bons
per' guanyar premi en Certàmens
Pajarils refflant fort,
i contra'ls vils aucellaires
que's venen els aucells morts
a n'aqueixos farts que'ls compran
per' menjar-se'ls amb arròs,
ha tingut gran ressonancia
per tot arreu on hi ha bosc
i, d'agraïment, entonan
himnes al diari d'*En Pol*
les cadeneres de Ribas,¹
les guatilles de Camprodón,
de Puigcerdà les becadès,
de Torelló'ls perdigots,
de Vic i Roda'ls canaris
i del Montseny els mussols,
de Viladrau les calàndries,
i d'Arbúcies els falsiots,
com de Sant Llorens les grulles,
les merles dels vols d'Olot,
els verdums de Sant Hilari,
de Mora d'Ebre'ls tudóns,
els gaitxs de Les Guillerfies,

de Les Planes els pigots,
del Priorat les cucales
i de Prades els moixons,
del Empordà les aloses,¹
del Camp les tortres i tors,
de la Conca les cuscuetes,
de Segarra'ls roquerols,
del Panadés les falsfes,
del Plà d'Urgell els gaviots,
els passarells de la Selva,
del Vallés els rossinyols
els pu-puts del Plà de Bages
els cotolius del Congost,
els ti-tits de Les Garrigues,
els pinsans de Montmeló,
de la Vall d'Arán les garces
i d'Andorra'ls gallinots,¹
del Llobregat les cardines,
com els ànecs del Besós,
com els oriols de la Costa
i les gavines del Port,
igual que les aurenets
que retornen del Marroc,
i, en fi, 'ls pardals de les Rambles,
de Canaletes al Moll...,
tots criden amb veu ben alta:
—*Visca la Veu!*—ben refort.

Jo afegiria en el *Còdic Penal* solzament aixó:
«A n'aquell que fassi cego
un aucellet qualsevol
se'l tancarà en una gabià
i s'l penjarà en un balcó
per vergonya dels que passin
pel carré, de nit i tot.»
«Als que se'ls menjan, donarlos
un restrigent dels més forts
perque'ls costi de païr-los
i'ls fassi cor agre i... prou»
«En cambi, a tots els que fassin
la guerra a aquets aucellots
de la rapinya política
diputats i regidors,
i a tots aquells *pajarriacos*
d'allà la *Vila del Os*,
serà premiat el que *cassi*
el *pajarraco* més grós.

L'Adrià Gual en l'*Auditorium*
havent-hi manca d'oients,
perilla (trist es el dir-ho)
qu'en premi a son zel fervent
fassi ell tot sol la *comedia*
Del home que per el temps

PEPET DEL CARRIL.

OH, LA NOSTRA POLICIA!...

—Corramos, Gutierrez, que dicen han disparado contra Ossorio...

—¿Pero es que, Ossorio, se encuentra en Barcelona?

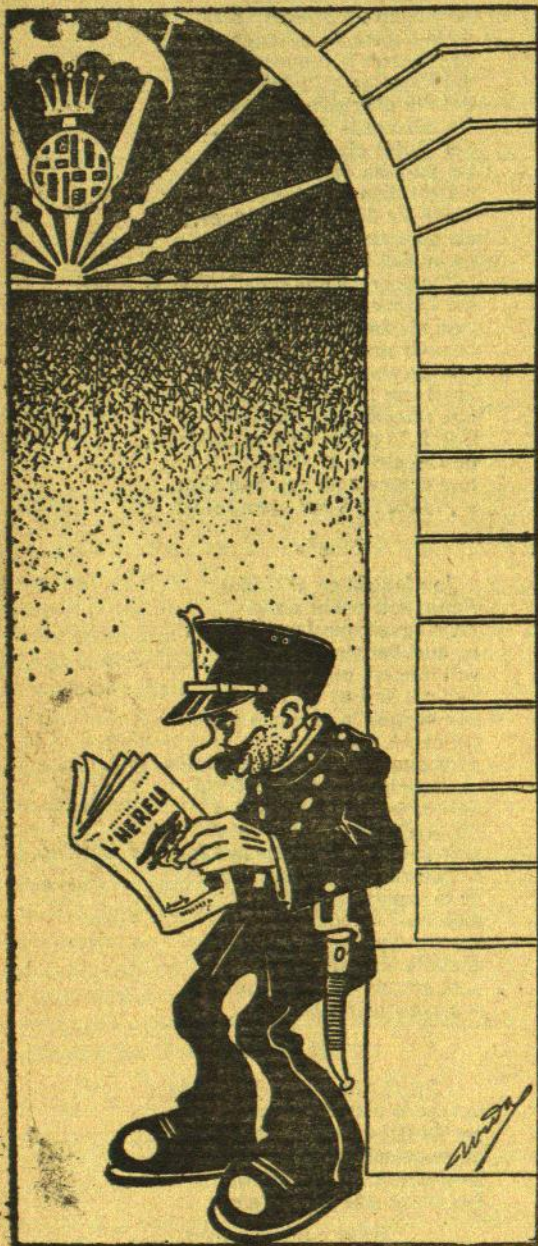
ADVERTENCIA Novament preguém a tothom, corresponsals i col·laboradors que llegixin la CARTERIA. Als primers els hi recordem que qui deu ha de pagar, i als segons que nostre setmanari no es una funeraria.

L'Administrador,

Ceroant pis

Xacó Bal, temps ha que cerca pis. Circumstancies impensades de la vida, li imposen un canvi a tota pressa. Corra de part a part de ciutat, amb la testa altiva, amb els ulls fets a les baranes del balcó on espera trobar-hi la banderola blanca que'l convidi a enfilarse escales amunt amb l'esperança de trobar-hi un recó amic i plaent per a sentar-hi la llar domèstica.

Quant ha trobat un estatge que li plau i li fá pessa, li responen qu'altres més llestos l'han emparaulat i

REFLEXIONS D'UN XANXES

—¡Un número dedicat als lladres!... Volst-hi jugar que parla d'aquesta casa!...

s'en son onsonyorits. Quant aixís no es, ensopega amb una escala rónega i estreta, que s'ha de pujar misto en má,—amb perill de trencadissa—unes cambres fosques i tristes, sense aire ni sortida, unes parets per on hi regala l'aigua, el paper brut i esqueixat, les rajoles mig partides i per postres, a més de cent i pico de graons, una barbaritat de pessetes que sumen més que la molt modesta soldada del pobre Xacó Bal.

Desde qu'aquesta senyora Reforma s'ha obert pas per la ciutat i a tort i a dret ha fet caure cases i més cases, amb el molt lloable fi de portarnos la riquesa els pobres que son els més necessitats d'aquest aliment de primera necessitat, hem experimentat fatals conseqüències i hem anat a raure a la misèria. Abans els que al cap del més ens vefam a les mans un sou qu'amb prous penes arriba a la mida, ens entafuravem per uns dels carrerons de la Barcelona vella i allà per pocs diners trovavem un pis petit, alegre, aixirí i ben assolleiat; posavem un parell de gavies al balcó amb el corresponent concertista, un test amb una elavellina, una aufábrega o altres plantes resignades a viure entre'ls ferros, i alló era una delícia, alegria a dintre i a fora, vivíem pobres i alegrets i fins de la nostra vida i costums se'n admiravem i'n feien llibres grans com el nostre Vilanova.

Avui tot se modernisa, venen aires de llunyes terres que tot ho fan anar a cap-girells. Arriben idees enlluernadores de cases barates, de ciutats jardins, més entre aitals discussions els senyors propietaris aprofiten la bella ocasió dient als llogaters que de aquest més endavant el pis que'ls axopluga valdrá un parell de drets més i els pobres veïns corren atrafegats tot el dia buscant el miracle de la multiplicació del diner.

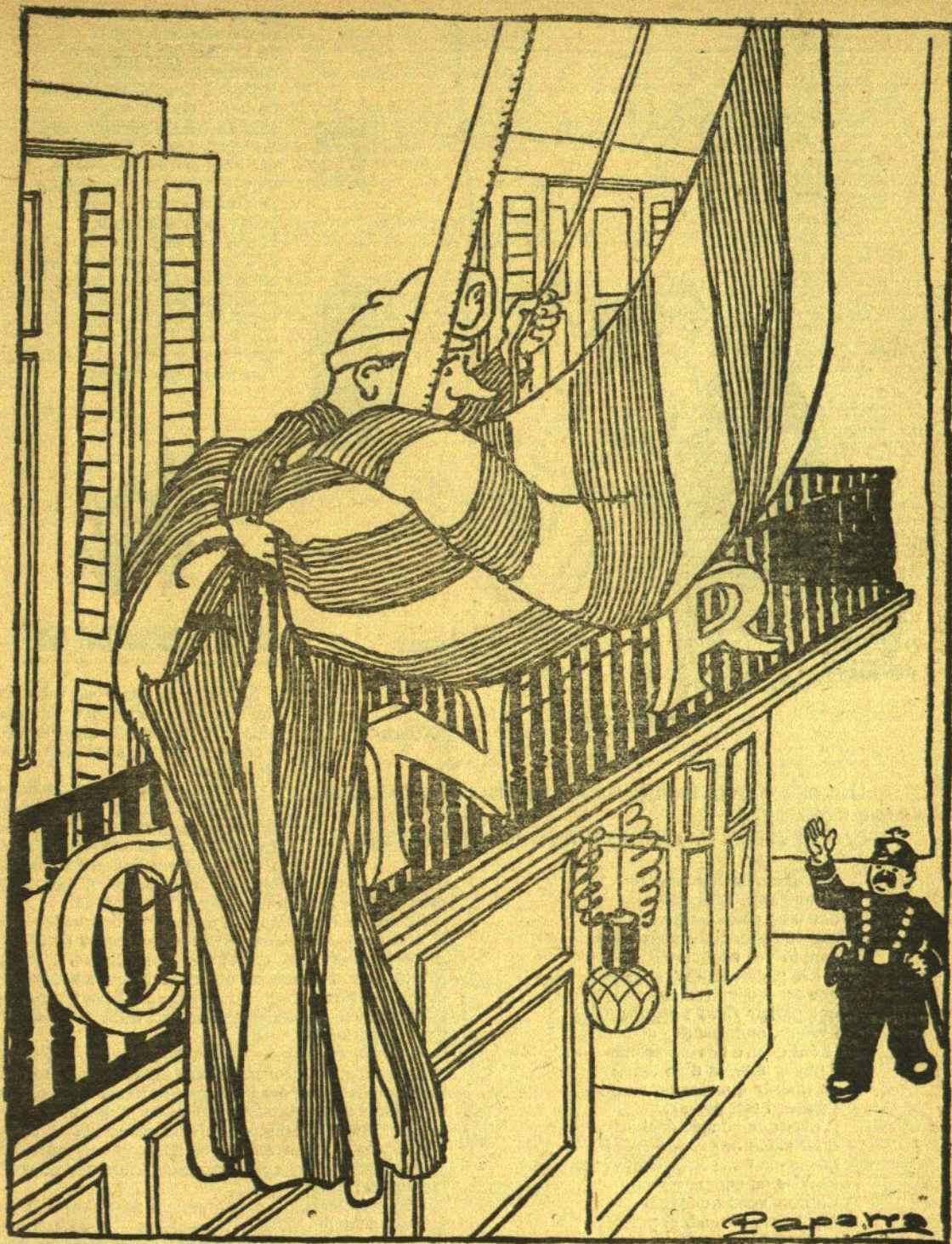
Bella cosa es que's fassin reformes i que s'embelexin força les ciutats, més també cal que hi hagi una mica de consideració pensant qu'al mon i a les ciutats no sols hi habiten hisendats i propietaris, si no que també hi campen—i ja! som els més—els que la fortuna els ha girat la cara i que necessiten viure decent i económicament en cases d'un lloguer proporcionat a la seva trista soldada.

XACÓ BAL.

Un gran invent

Diuen que un gran sabi químic,
per més senyes, japonés,
que s'anomena Paiota
acava de fè un invent
que trasbalsará la terra
i girará el mon enter.
Aprofitant-se del radium
i de dos metalls a i b
i aplicant quan siga hora
una eléctrica corrent,
d'una llevor de garrofa
en fa sortí un garrofer
tot carregat de melindros
llargs i de color negrenc,
en tant sols vintiquatre hores
o encare potser amb menys.
No diréu pas que no siga

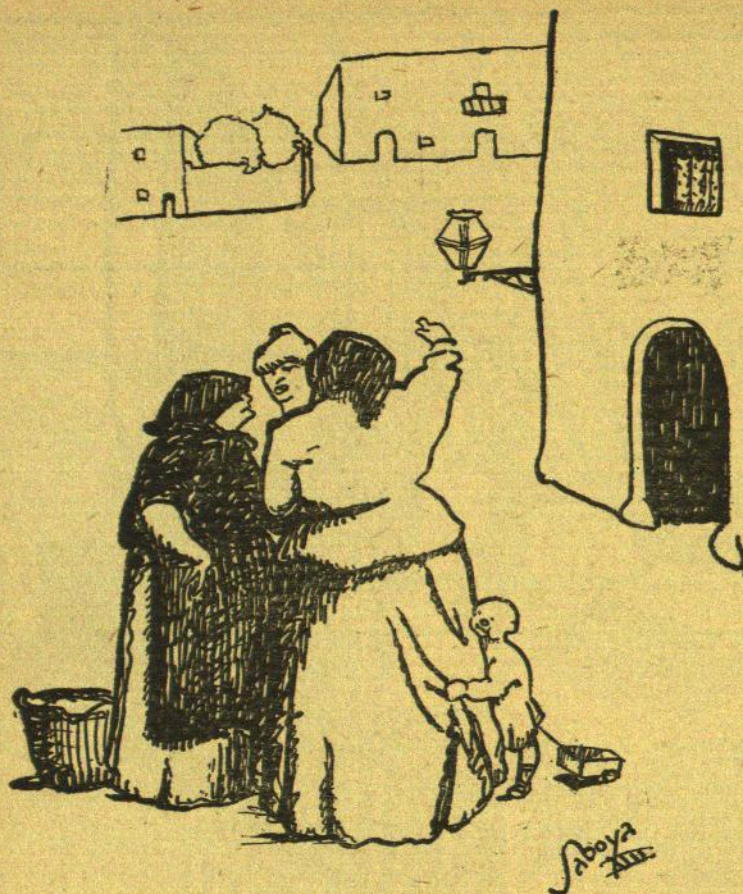
—Ep, HEREU, que feu aquí dalt?

—Prenc la bandera a n'aquesta gent abans que se la venguin...

admirable aqueix invent.
Per exemple: hem d'embarcarne
dimars un cargament plé
de biát o de blat-de-moro,
doncs, el dissapte sembréu
la llevor, i en sent diumenge

ja tindréu el camp cubert
(després de fer les maniobres
que exigeix aquest invent)
d'espigues grogues i plenes
o de panotxes arréu,
i'l dilluns a fer la sega

i vingan els carreters,
i cap al moll desseguida
ben ensacat i ben llest,
que'l dimars ja marxa 'el barco
i no hi ha que perdre temps.
Alló d'aquell camp de faves

—Que sab, senyora Roseta, qui era aqueixa gent qu'ha passat aquesta tarde?

—Eren els jaumins qu' anaven a Belles Arts a pendre un cigaló.

que diuen de Sant Sever
es una cosa mesquina
al costat d'aquest invent
que té aplicacions sens mida
com jo vos explicaré.

Els poetes modernistes
que no somien res més
que pescar *flors* i *englantines*
i *violes*, solzament
tirant quatre llevors seques
demunt la terra d'un test
en tindran quantes ne vulgan
i mases i tot, potser.
L'avar que no més desitja
tenir molts *naps*, pot molt bé
omplir-ne tants sacs com vulga
gracies an aquest invent.
La noia vana i coqueta
que ha renyit amb el promés
semblant llevar de carbaça
podrà repartir-ne a pler.
En Sanchez-Guerra que's trova
en eix històric moment
capficat, encasillant-ne
els diputats que ha de fer,
amb l'invent d'aquell Paiota
diu que ha vist el cel obert.
El dia abans d'obertura
de les sessions del Congrés

grana de la majoria
tirará pels escambells
de la Cambra, i aleshores
amb ajuda dels *ujers*,
enjugará unes descàrregues
de *tupl...nica* corrent,
seguint les instruccions dades
per'quell quimic japonés,
per germinació espontànea
trovant tots els sillons plens
de diputats com ell busca,
adictes al seu govern,
i copant la majoria
el Congrés semblará un cel,
aixó, si els altres no saben
la eficàcia del invent
escampant llevors i gracia
d'oposició, a tot arreu,
que allavors si, que la Cambra,
fora pitjor que l'infern.

CABALER.

Puc parlar formalment avui?

Si vui comunicar-me amb els
lectors de L'HEREU ara tinc uns
moments bellament aprofitables.
Vacilo en fer-ho, però a la fi'm
decedeixo.

I vacilo porque pot-ser seré una
nota estrident en mig del bon
humor dels companys. Més si avui
fes us d'una més o menys suau
ironia o de la sátira punxanta tin-

drien aquestes ratlles l'encarcament d'una cosa
rebuscada, i l'artifici no es pas fet per a mí.

Acabo de llegir «Lo que debe saber la joven»—cito
el títol per a recomenar-lo a les llegidores de L'HE-
REU—la traducció castellana del llibre de Mary
Waad-Aleu, i creieu-me que m'ha impresionat fonda-
ment, porque a cada capítol que acabava girava els
ulls a la nostra ciutat barcelonina i establia les degu-
des comparacions.

Al costat de la dona bella i forta de cos i d'espe-
rit que desitja l'autor m'ha semblat veure desfilat tot
l'artifici ambulant del Passeig de Gràcia amb el cos
desfigurat en homenatge a l'ídol de la moda. He vist
tantes i tantes damisels-les preparant-se per a dur a
cap la missió important que'ls ha sigut confiada, allà
en la foscor d'un cine o be seguint atentes les evo-
lucions del *tango*!

I després he sentit com d'aquells llavis vermells, ja
que no de salut, de coloret, sortien *frasesitas* bui-
des, usant una llengua forastera en la que més tart
educarán als seus fills si es que se senten prou fortes
per a comunica-ls-hi els primers i rudimentaris conei-
xements.

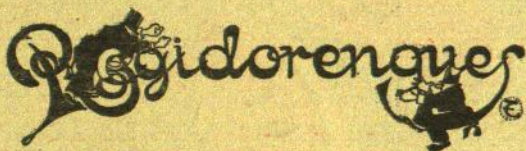
I darrera aquest nombrós estol de dones frèvoles
passava per la meua fantasía la legió de *señoritas*,
admirats de tanta elegancia, indicant bo i fent l'ullet
o amb signes que aquella tarde anirien al «Ideal» o
bé al «Cataluña», mentres la mamà girava la vista
dissimuladament a l'altre banda.

Pot ser sí que algú trobarà encara en més paraules un deix d'ironia, amb tot i haver-hi avui renunciat, però'm sembla que més aviat hi traspua una contrarietat fonda i amarga.

Més amb tot i això jo no puc creure que tot a Dinamarca estigui podrit. Estic fermament convençut de que resta una part sana, un conjunt, tal vegada minoria, que's preocupa de quelcom més que de la última moda, dels compassos del Bostón i dels prometatges de per riure.

Per a aquestes vagi tota la meua admiració, desitjós, no obstant, de que alcancin un major perfeccionament; per a les altres... no tampoc el menyspreu, que no es seva tota la culpa. Per a unes i altres el meu afany de que's convecin de la seva importància i de que's preparin fermament per a ser dignes sacerdotesses del Temple de la Llar, donant més tart a la Humanitat i a la Patria homes forts de cos i de esperit enlairat.

L'HEREU ESCAMPA

■ Oh, Rosés, el gran Rosés,
tu qui dus tant gran bigot,
jove i ric de més a més

i fas més que el qui més pot!

Tu qui et fiques pels mercats

i regires les verdures,

i que trobes els pecats
de tants pesos i mesures,
i no vols pagá més plats
que'ls que porten les factures
que no't puguin pas dir... ¡pus!
¡Oh Gaspar Rosés i Arús!

Tu qui esquiles i esmotxes
amb els autos i amb els cotxes
tu qui et fums d'en Balugera
i et fums de la Cuca-llum
i et fums de la Cuca-fera
i hasta et fums d'aquell perfum
que li escapa per darrera,
i de tu ningú s'en fum
perque'ls flaires la farum
com el gat a la rateta;
que no't puguin pas dir... ¡pus!
¡Oh Gaspar Rosés i Arús!

¡Com t'estima Barcelona
quan repara i quan s'adona
de la feina que tu fas!
si es això lo que volia,
si ella parla cada dia
del que fas i el que farás.
Fes la llum en tants misteris;
descobreix els vituperis
que destorben son camí,
fes petar sovint la tralla,
no t'espanti la brivalla
de la banda lerrouxi
fins que ho puguis tu dir... ¡pus!
acabat amén Jesús.
¡Oh Gaspar Rosés i Arús!

PEP DE L'OLI.

—¿Falta un trompa?

EL PACTE DE SANT GERVASI

407

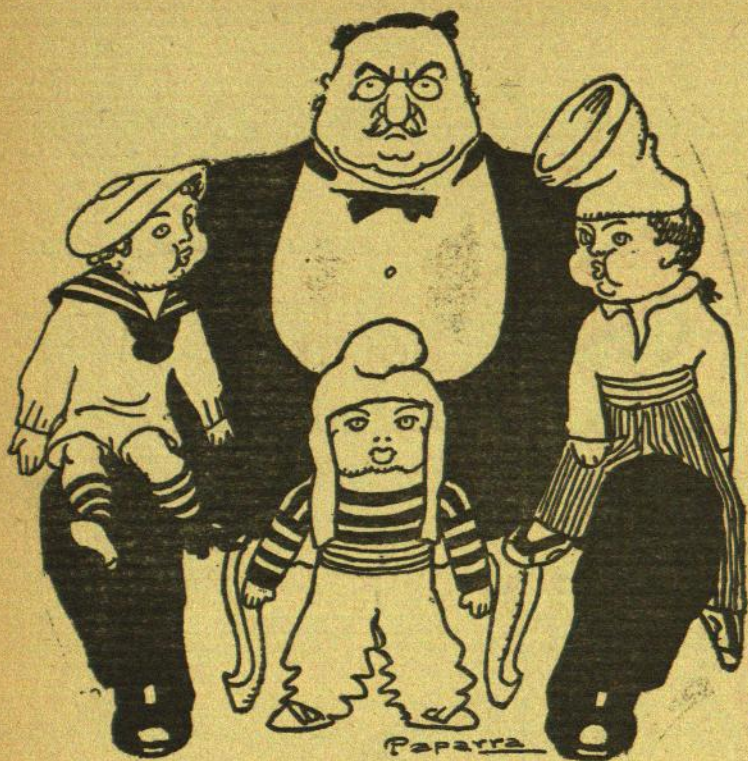

"Todos somos unos"

Carteta

A Don Joan Prim

en La Gloria

L'ATRACCIÓ DEL DIA

- ¡Mori la Lligal..
- ¡Moril...
- ¡Moril...
- Ja ho veuen senyors; tres ninots diferents i un sol criteri...

Joan: per favor baixéu:
baixéu si no teniu feina;
que de feina ja'n tindréu:
aquí molta falta hi féu:
si baixéu, esmoléu l'eina.

No's trova cap Prim enlloc:
tenim moros a la costa
rifant-nos sempre al Marroc:
cridém molt... i féu molt poc:
¡rés farém! Ja hi faig aposta.

¡Aquí hi ha cada valent!
¡cada cor com una brasa!...
Tothom vol fé un escarment:
—¡A Melilla! (diu la gent)...
(Empró, ningú's mou de casa).

Tot Madrid es molt patriota:
es héroe cad'espanyol:
pró, 'ls Guberns fan la *patota*,
i'ls moros ens donan *pota*:
L'Honor patri... ¡es un bunyol:

Depressa a baixar no anéu,
perqué'ls combats van molt gansos:
baixéu; vos ho diu L'HEREU...
(Pro, si estéu bé, no'us moguéu;
perqué, tot plegat,... ¡¡romansos!!

P. DEL C.

Ha vingut a trovarme l'Administrador de L'HEREU que es un bon noi i un bon administrador, trencant l'incògnit que jo volia servir.

I m'ha demanat consell com advocat per a fer pagar als corresponents que venen L'HEREU i també guardan l'incògnit a l'hora de pagar.

Es veu que'l xicot no s'hi sab avenir a no cobrar lo que es seu. Jo tampoc.

I li he dit que avui faré aquesta bastonada, i que ell es prepari a rebre... els quartos que jo estic preparat a donar... bastona seca i trencar-los l'incògnit con todos sus pelos i señales.

I, au... senyors corresponents a pagar nostres cabals.

Molt bé, Diluvi, molt rebé.

Axis s'escriu quant se te vergonya política. I l'article de divendres no pot ser més entenimentat.

Nosaltres sempre ho hem dit que la culpa de lo que passa a l'esquerria la te l'ambició i l'enveja dels seus prohoms.

Sou vosaltres qui no ho haveu cregut fins que ho heu vist,

I avui, encare, nosaltres creiém que'ls nacionalistes no voldrán tornars-hi pas uns *guixaires*

I a l'hora de votar, votarán per Catalunya.

Deu haver de dimitir

El aliats jaume-terrouxistes ahir varen fer de les seves. Els uns bebent al Palau de Bellas Arts, i amenant al *Correo Catalán*, i els altres anant a assassinar a l'Ossorio.

¡Bona aliança, bona de debó!

I la policia de primera. Privant el pas a la gent de béi deixant que els perturbadors poguessin tirar una quarantena de tret a l'Ossorio.

Quan en una ciutat com Barcelona, passen robos com el den Cabré i fets com l'atac als automòvils que surtian de la Sala Imperi, els Governadors que envien telegrams com el den Milá, deuen dimitir.

Es lo menys que deuen fer.

A mic Rosés, vigili molt aquesta temporada. Miri que hi han autos que aquets dies corren per tot Catalunya i no pas en servei dels catalans. Miri que els permisos es portaran a la firma d'en Cuca-llum i que'n Cuca-llum els firmarà tots.

I com diu en Pep de l'oli
que avui parla de vosté
vigili als del requeté
malfús dels del petroli
i en bateigs no cregui en ré.
Que entre els uns i altres, prou
tracten d'axafar-li l'ou.

A puntin aquets tantos, que recullim d'un confrare.
1.ª Dimars visità al President de l'Audiencia el senyor Lerroux.

2.ª Al matí del dimars es presentà al jutjat de l'Hospital el senyor Pedraza que ja era aquí desde el 29.

3.ª El jutge va posar-lo en llibertat baie fiança de 25.000 pessetes.

4.ª Aquesta llibertat va produir molta emoció en la part contrària.

5.ª A conseqüència de lo succeït dimars al Jutjat es diu que s'ha presentat querella contra algú que abans no estava interessada en el plet.

I prou per avui.

Més endavant ja riurém. Sobre tot si no es pesca la immunitat parlamentària.

La Defensa Social, entusiasmada amb l'èxit que va tenir en les últimes eleccions, es belluga per a obtenir-ne un altre en les vinents.

I ho prepara tot per a presentar candidats, no menys que per tots els districtes de Catalunya.

¿Risum teneatis?

Ja ha sortit el latí. Com va sortint l'odi contra la Lliga.

I com va dir-ho gràficament *El Progreso*. En el fondo *todos somos unos*.

Tots els diaris d'Epanya es pregunten que ni ha amagat en aquet carril elèctric de Madrid a la frontera.

Nostres confreres baden molt o son molt lluscos. Jo'ls ho diré.

Aquet tren porta l'independència d'Espanya cap a Alemanya.

Ja ho saben are.

La *Publicidad* també s'indigna contra la aliança radical-nacionalista, pro si tots meditessin una mica, si *La Publicidad* mateixa, es mirés els quadros d'en Salmeron i en Pi i Margall que té en sa casa, veuria que tots tindran en la mà el càstic que mereix tanta fellonia.

I el día de l'elecció no'n surtiria cap papereta de l'urna amb el nom d'ells.

Perque no li haurien posada.

A tot aixó l'esquadra anglesa tot el janer ha anat del Ferrol a Vigo, de Vigo a Arosa, d'Arosa a Villagarcia i d'aquí a Marín i al Ferrol altre volta i durant tot aquet temps fent maniobres de desembarc de dia i nit, i'ls oficials anant terra endins a cassar acompanyats dels nostres i... res, al Sud la intervenció i al Nord l'ocupació.

I nosaltres al Marroc
fent el tonto i el badoc.

Trieu i remeneu. Tot hi va, tot hi va, a ralet, a cinc céntims, al preu que vulguin.

Aquí tenen aquet ninot. Val poca cosa es un candidat baratet que surtirà per Santa Coloma. Encara que va vestit d'inquisidor no'n fassin cas. Axó es per fora, que per dins

Todos somos unos, todos somos unos

Aquí en tenen un'altre per Arenys, va disfressat de gallina; i aquest altre va de pica plets i aquest altre guerrero; tots, tots ixen de l'olla, tots porten la mateixa marca de fàbrica.

Todos somos unos, todos somos unos, com diu *El Progreso*.

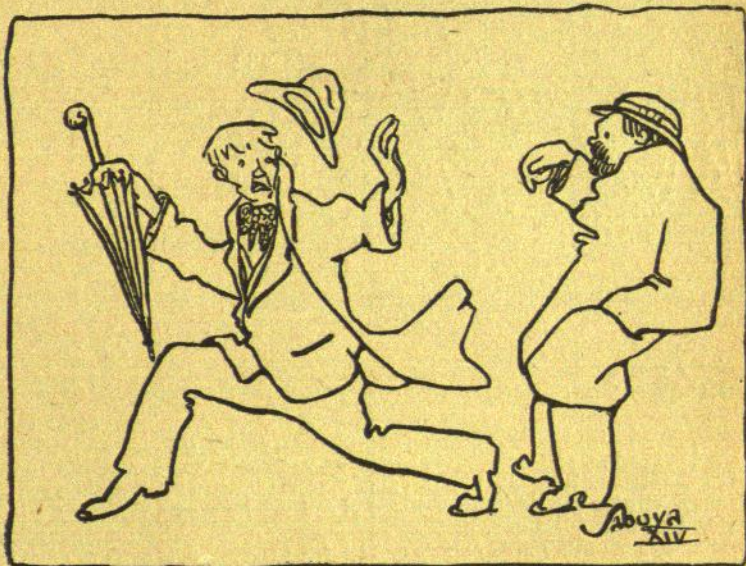
La *Gazeta del Vallés*
molt galant i molt cortes
ens saluda a Sabadell,
i lo mateix fem amb ell.
Catalunya fa'l mateix
i li torném amb escriuix.

En Gambús ha entrar a escriuer al *Progreso*.

Ben fet home; be ha trigat prou. ¿Que hi tenia que fer vosté entre'ls nacionalistes?

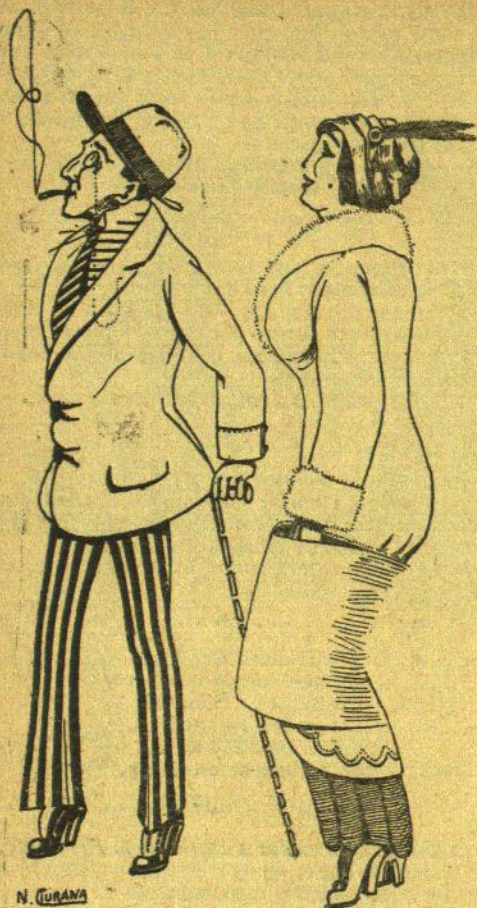
¿I per axó ha escupit tant contra'ls regionalistes la Lliga?

Es precis que'ls esquerrans de bona fé s'hi ficsin amb la desfilada de tots els seus prohoms. I amb la rifada que'ls han fet.

—Aon vas tan corrent?...

—Vaig a vendre el paraigues, porque en Gual ha estrenat una obra i no ha plogut. ¡Ara si que no plourá més!...

N. CURANA

—¿D'aon deuen venir tants aucells?
—Fugen espantats d'Andalucía, dona; no veus qu'ara hi ha allí el primer caçador d'Espanya.

Les obres que exposé aquesta setmana l'Aureli Tolosa a cànn Parés, son ben notables.

Els seus paisatges son purs, sense efectismes ni rebuscaments, i son altament simpàtics. Es clar que no s'aparta en Tolosa de l'escola tradicional, i no'ns mostra cap cosa nova, però les seves obres son molt recomanables, perquè revelen un gran amor i una gran veneració per la naturalesa. Potser mai en Tolosa havia exposat unes obres tan notables com aquesta vegada.

Els quadres de flors que també exposa, son molt notables, encara que tot hi reconeixent el seu mèrit, preferin els seus paisatges.

En la mateixa sala Parés exposa en Galofre Oller, un quadro de grans dimensions que es un reneç artístic. No hem vist mai una cosa tanta dolenta.

Se coneix que's un quadro d'exportació, que l'ha pintat amb el sol objecte de sugestionar an els pari-

sins que's creuen que a Espanya no més hi han toreros, i que tots els espanyols saben tocar les castanyoles i ballar seguidilles.

El quadro de en Galofre Oller es un cromo de caixó de pances.

Si l'hagués pintat pels vols de Nadal segurament l'hauria adquirit algun turrinaire. Hi han unes manoles que porten un pom de clavells al pit que fan venir ganes de posar-se a correr.

Li aconsellém que l'envii a París o a Berlín, per a que tinguin una idea de l'Espanya pintoresca, de l'Espanya de pandereta, de la terra dels Belmontes, i'ls Gallos i altres *animalets* de diferenta cua.

Al Fayans catalá, l'eminent escultor Casanova hi te exposades una tria de notabilíssimes escultures.

La vinenta setmana tindrem el gust de ocupar-nos de tan notable artista.

COLORAINA.

Si en Gual no hagués tingut ja ocasió de demostrar altres vegades el seu talent i'l seu gust exquisit, l'Auditorium l'acreditaria de gran artista. Es un teatre bellíssim. Està decorat esplendidament, sense les xavacaneries que tan abunden en els nostres teatres.

Al mig del vestibul hi ha un brollador i les parets son blanques i no hi ha res que desentoni. Els passadissos son elegants, i la sala d'espectacles es espléndida. Es sens dupte el primer teatre de Barcelona.

En Gual ens feu coneixer el dia de l'inauguració una comedia seva bastant fluxeta.

Niugú pot negar que en Gual te un gran coneixement del teatre i's pot-ser la mes gran autoritat que tenim en l'art escènic, pero no podem dir lo mateix judicant-lo com a comedígraf o dramaturg.

Construeix bé i la seva prosa's pulquerrima, i totes les seves obres tenen un segell de distinció, però no sab emocionar. Les seves obres están mancades de emoció poética.

Si en Gual tingués més moments de bellesa i no fes-parlar els seus personatjes tan artificiosament i amb tanta fredor, seria un dels millors autors de la nostra dramaturgia.

No volém dir amb aixó que en Gual no senti; lo que volém significar es que no sab exterioritzar els pensaments amb emoció i vehemència.

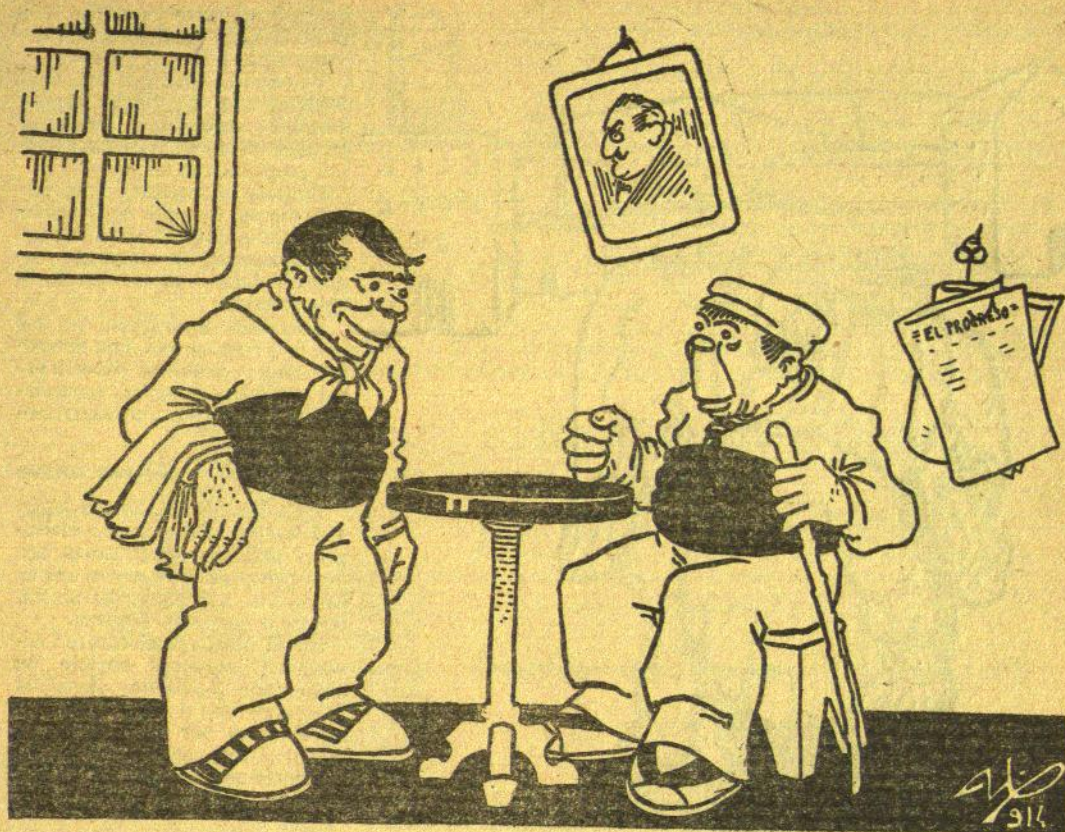
La seva darrera obra adoleix dels mateixos defectes que les anteriorment estrenades.

Es ben feta, pero es *freda* i está mancada de originalitat.

L'argument es ja molt conegut i s'ha vist molt en el teatre.

Comedia extraordinària d'un home que va perdre el temps, (així's titula l'obra a que'ns referim) es molt inferior a altres obres del mateix Gual; encara que agradá degut a la bona presentació i al talent dels artistes que la representaren.

Nosaltres admirém molt an en Gual i li regoneixém sobrerres qualitats per a dedicarse a la direcció de un teatre, però no podem admirar-lo com escriptor.

D' ACTUALITAT

—¿Que voleu, aguardent?

—No; cinc de *barreja*.

S'assegura que en Borrás estrenarà «Els emigrants» de l'Iglesias i que ademés representarà altres obres catalanes. A ui fos i demà festa.

Nosaltres no ho creurém fins que ho veurém. ¡Ho hem sentit dir tantes vegades!...

Deu fassi que en Borrás se recordi que'l teatre català li ha donat un nom, i que compregui seria una injustícia permetre que anés decandint fins arribar a la mort definitiva.

CANTA CLAR.

Auques i ventalls de Josep Carner

Micer Josep Carner ha donat a l'estampa un llibre de composicions humorístiques.

Coneixiem ja an en Carner com autor mestre en aquest genre, ben distint de la vulgar xavacanería

pitarresca, que forsa temps va dominar, essent la delícia dels aimants del riure *poca-solta*.

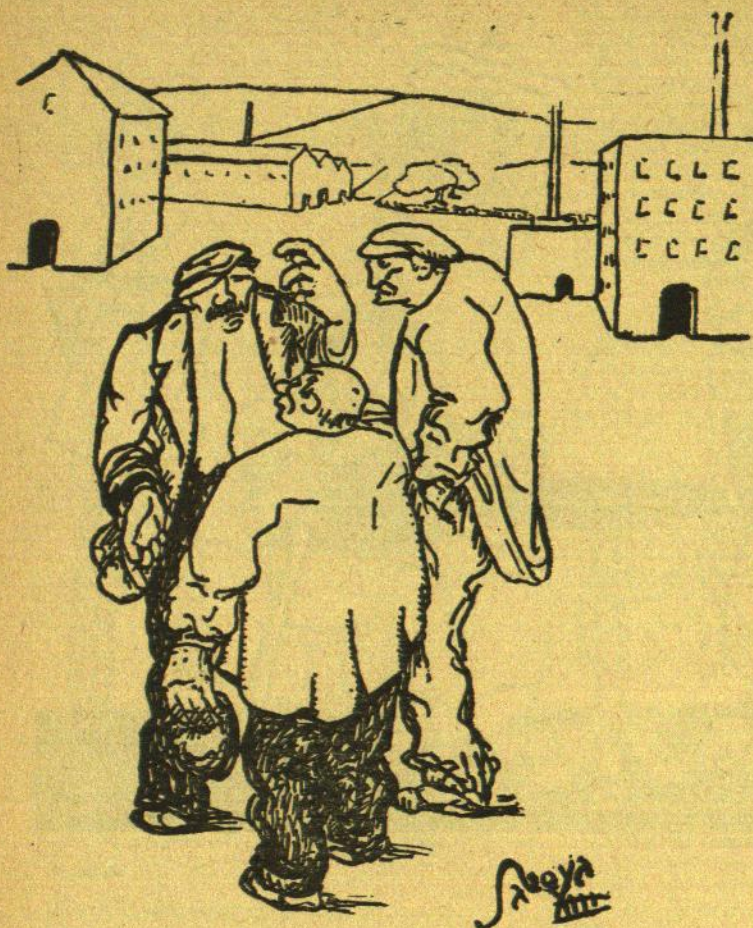
Totes les poesies d'aquest aplec i la prosa escaienta i aixerida dels «advertisments» están amara-des d'aquest humorisme fi i atractiu que portà als llavis un somriure fresc i espontani i'ns fa veure les coses de la vida amables.

Una cosa del llibre no'ns plau. Uns mots amb que l'autor fa greu ofensa a un literat. Creiem que'l xisto intencionat quant se llessa en un cercle d'amics no es ofensiu i a voltes es plaent; quant s'escriu en les planes d'un periòdic—que's llegeix i's llessa—es tolerable; mes quant s'estampa en les fulles d'un llibre que viu i perdura a través dels temps, pren aires de venjança i no encaixa gens amb el respecte i caritat que'ns devém els uns als altres.

El poeta mai ha d'escampar odi, sempre amor.

MAK FARLAND.

ENTRE LERROUXISTES

—Vaja, que jo ho aprobo que desapareixin contra l'Ossorio!... ¡Aon s'es!

vist venir a Barcelona sense abans demanar permís an en Lerroux per a celebrar el miting!...

Foot-ball

Després d'una pila de festes de no haver-hi cap partit, el diumenge ne varen fer l'important nombre de dos que son a *saber*:

Internacional 4 goals

Badalona 0

Partit aburrit, brutot i sense cap interès. Els nois de l'Inter varen guanyar amb força traça, deixant als de l'anís del mono, a l'altura de la marca registrada.

Catalá 5 goals

Numancia 0

Qui ho ha dit que'l catalá no juga? Doncs qui ho digui que plegui! Moralment ha guanyat tots els partits, i fins la Copa d'Anglaterra.

De benzina

Els elements del Moto Club Deportivo, han tornat a desvetllar la gent de montanya amb l'espatec dels

seus predilectes motors. Els Bruchs sigué'l teatre escullit novament per a fer les curses.

El resultat obtingut fou molt brillant, com tot lo que fan els simpàtics motoristes. Un gran nombre de motos, side-cars i autos presenciaren les proves.

Després d'acabades tots plegats anaren fins dalt de Montserrat, ont hi tingué lloc un *fraternal banquet*, devorant un esplèndid dinar, entre hurras i aplaudiments.

L'Andrés Rodríguez, no cal que fem constar que feia de cronometador, ja que ha passat a esser una mena de noble impresindible a totes les proves de cronometatge.

Altres noves

—En Bau i'en Mallorquí jugan amb el Barcelona, essent el despreci dels seus ex-consocis, que no tenen prou boca per a recriminar-los. L'Espanya ha perdut dos bons elements, llástima.

En el partit jugat contra University sigueren objecte 'de moltíssimes parauletes ofensives. Aseguren que si jugan amb el Barcelona es per que'ls han ofert pagals... unes sabates angleses.

Consti que ho diuen, jo no se res No m'emboico.

—Se diu...

...que'n Massana (Alfred) jugará amb el Catalá, ont lluitará decidit a renovar les antigues glories del decà dels fut-buleros.

Miau!

—...que'n Massana (Tiago) es soci del Barcelona i que probavement hi jugará.

La nova corre com a certa. Si preguntéu a l'interessat referent a la veritat de lo que's diu, us dará per resposta, una rialleta a mitj fer, característica de la seva persona, tot significant-vos que'us diu... *que ni ha de gent sense feina.*

Jo també ho crec aixís!

—...que si l'Arrate, el gran defensa de la Reial Societat de S. Sebastián se trova entre nosaltres, es que ha vingut a jugar amb el Barcelona.

Es veu que aquest Club ha d'esser un acaparador.

...Home; m'han dit que l'altre día l'Aguirreche parlava amb un amic d'un soci del Barcelona. Qui sab si també hi entrarà?

Aviat ens farán creure que l'Espanyol i'l Barcelona s'han unit fent un sol Club.

A Canaletes s'en diuen de molt fresques, ni que fossin a un safreig.

—Sembla que molt aviat tindrem l'alegria de poder veure interessants lluites entre la gent del cop de puny. L'Armengol segons se diu, ha de lluitar amb un campió que no recordo be si m'han dit que ho era de la Bordeta o de la *França Chica*, lo que si us puc dir que serà cosa bona.

Tindré canari.

CARLITUS.

J. F.—Sta. Coloma. Rebut liquidacio de 1913. Are falta Janer.

V. T.—Sta. Coloma de C. Ens doném per pagats.

R. R.—San Pere de R. Conforme.

N. C.—Ens em permés arreglar-la un xic i la publi-quém, pro ha de canviar de ploma per a nosaltres.

M. L.—¡Quina llástima, tant jove i tant desgraciat com sembla!

L. M.—¿Que ha fet sant cristiá? ¿Que no's recorda de la Llei de Jurisdiccions?

R. P.—Vosté ha esguerrat la carrera. Fassis sabaté i guanyará diners.

M. B.—No sigui tant viu, jove. La primera setmana va fer tart, la segona va ser pels lladres, i vosté hi hauria fet un mal paper. Are móquis, i miris el número.

M. A.—Vosté no devia ser-hi en temps d'Herodes, sino el pelen, vaia si'l pelen.

J. C.—Reus.—El compte está be.

I. J.—Veñdrell.—Está be. Envii segells correu.

J. S.—Riera.—Está bé pro li enviarem lo mateix.

P. C.—Moyá.—Está be. Envii els quartos amb segells.

Impremta A. GOST, Balmes, 88. — BARCELONA

LETRE DE PRUBA

Magatzém d'Optica

de

FERRAN ARRUGA

ÓPTIC

Carrer de Jaume I, núm. 14

BARCELONA

Si vosté no pot llegir les lletres del gravat a la distancia de 25 o 30 centímetres dels seus ulls, senyal de que la seva vista es defectuosa i necessita lentes o els que porta ja no li van bé. Vagin desseguida a CARRER DE JAUME I, n.º 14, on trobarán cristalls que li permetarán llegir-ho sens esforç de cap mena conservarà aixís la seva vista per sempre.

Montures per a lentes i ulleres en níkel, xapat d'or i or macís en formes elegantes i pràctiques

Gran assortit en binocles per a teatre i camp

Ulleres per a automobilista, termómetros, impertinents, monocles i tot lo referent a Optica a preus reduits com en cap altre lloc

Taller per a tota mena d'arreglos en lentes i ulleres

Cafés i Thés, **LA ESTRELLA** - Carmen, 1.-Barcelona

Teléfono 7510

Instal·lacions gratuïtes
mediant contracte

Instal·lacions de
llum i força motriu
montatges de cen-
tral en fàbriques i
tallers.

Rambla Catalunya, 117

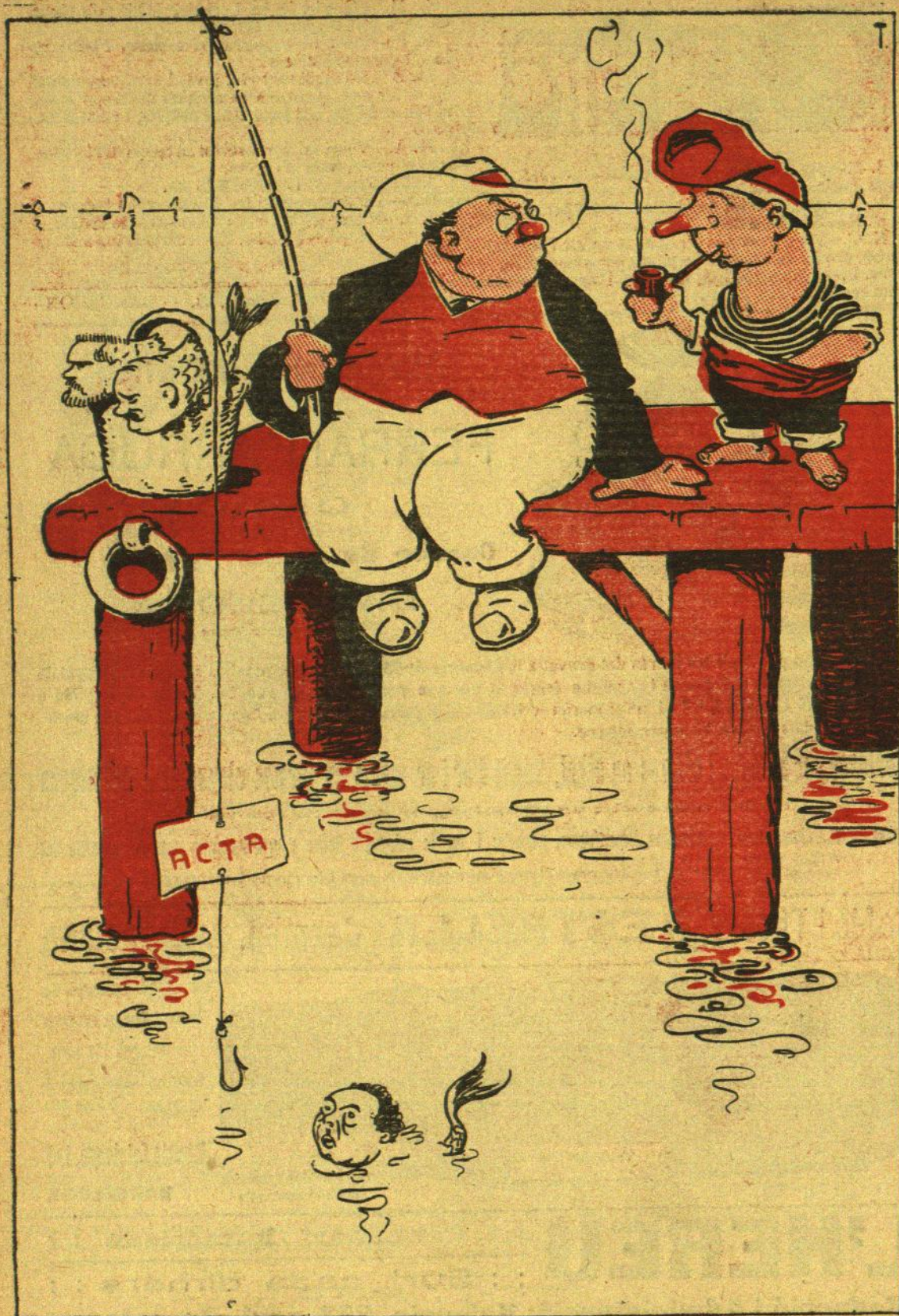
BARCELONA

L'HEREU :: Setmanari humorístic ::
:: Surt cada dimars ::

Redacció i Administració: Valencia, 233, pral. Barcelona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Un any, 6 pessetes; Mitj any, 3 pessetes

Número solt 10 centims

L'HEREU.—Li adverteixo, D. Lacandro, que per més que fassi, no pescará mes enllà d'un parell de llusos... i algún barret.